

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vrek dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

St. 107.

Maribor, dne 13. septembra 1909.

Letnik I.

Včerajšnja mladeniška shoda.

Letošnje poletje je bilo na Spodnjem Stajerskem sezona prelepih mladeniških shodov, kojih število bode še le zaključila bližajoča se jesen. Včeraj sta bila kar dva taka shoda, eden na Sv. gorah n. St. Petrom, drugi v Slov. Bistrici. O prvem smo dosedaj dobili naslednje brzojavno poročilo:

Shoda se je udeležilo nad štiri tisoč ljudi. Pridigoval poslanec dr. Korošec. Govorili Žebot, Ogrizek, Veble, dr. Jankovič, dr. Korošec, Volavšek, Strašek. Red vzoren. Navdušenje velikansko.

Kakor vidimo iz tega razveseljivega poročila, prodira ideja naše krščanske in narodne mladeniške organizacije tudi ob Sotli. Poštena mladina je vsa v našem taboru in to nam je porok, da zastava krščanske narodne stranke v teh krajih ne bo klonila več.

V Slov. Bistrici pa se je mladeniški shod tako-le izvršil:

Ob desetih so se zbrali mladeniči v cerkvi Sv. Jožefa, kjer je domači gospod kaplan Dobršek imel pridigo ter je gospod prof. Jerovšek iz Maribora služil slovesno sv. mašo.

Popoldne po večernicah se je začelo zborovanje na dvorišču hotela Avstrija.

Zborovanje otvori prof. dr. Hohnjec. V svojem nagovoru naglašja, da vlada med mladeniči bistriškega in konjiškega okraja krepka stanovska disciplina in živahna narodna zavest. Kljub temu, da je bil pretečeno nedeljo velik mladeniški shod v bližnji Kostrivnici in je za prihodnjo nedeljo v konjiškem okraju obljubljen velik politični shod, so vendar prihiteli mladeniči in s tem zopet pokazali, kako krepak in delujoč je njihov smisel za izobrazbo in kako iskreno je njihovo hrepenenje po napredku. Predsednik konstatira, da je shod, četudi prenatrpan, prirejen in ne dovolj pripravljen, vendar prav lepo obiskan.

Državni in deželni poslanec Pišek prinaša pozdrave Kmečke zveze in s prijateljsko besedo daja mladeničem lepe nasvete, bodre jih, naj grejo le krepko naprej po svojem lepem potu.

PODLISTEK.

V jesenski megli.

Tako je bilo na tisti večer, da se je človek moral domisliti na kaj lepega, žalostnega in davnega. Moral se je domisliti, mehko je bilo v prsah, srce mehke žalosti polno . . .

Daleč tam na zapadu je zahajalo solnce, rudeče morje se je razlivalo po tisti strani, rudeča luč je sijala po krajini daleč tja nazaj proti vzhodu, mrak je že vstajal iz grap, trepetala je motna temnorudeča luč.

Privatni uradnik Košenila je šel po cesti, včasih je pogledal okoli sebe, tja je pogledal v daljavo, obraz je bil miren kakor vedno. Ničesar se ni domislil ta večer, to, na kar bi se bil imel spominjati, je bilo vedno z njim, in zato je bil obraz tako miren, kakor v davnih časih, ko je stal ob izkopani jami in je drsala vanjo velika črna krsta, majhna, bela krsta se je pogrezala z velikim zlatim angeljem na vrhu. Privatni uradnik Košenila je imel namreč ženo, pa je umrla, in je imel hčerko, pa je tudi umrla.

In zavoljo tega je bil obraz čisto miren, zato se ni nikoli nasmejal tako veselo, kakor se nasmejejo ljudje po navadi. Ha, ha, ha, ha . . . tako se nasmejejo ljudje na široko, oči so vesele, obraz je nalahko zardel. No, Košenila se je zasmel po sili. He — he — poznalo se je, da je smeh prisiljen, sam je izpoznal in je utihnil.

Mračilo se je, delavec je hodil iz ulice v ulico z dolgo palico v roki in je prižigal plinove svetilke, ki so gorele po vogalih.

Košnila pa je šel svojo navadno pot tja do gostilne, kjer je večerjal, prečital par časopisov in potem vstal počasi in mirno.

Abiturient Rezman pozdravlja shod v imenu Slovenske dijaške zveze in priporoča ozek in prijateljski stik med organizacijo dijaške mladeži in ono slovenskih kmečkih mladeničev.

Nato so stopali na govorniški oder mladeniči. Govorili so: Kolman iz Slivnice, Poljanec iz Poljčan, Brglez iz Makol, Uršič iz Laporja, Turin iz Studenice, Napotnik iz Konjic, Jančič iz Laporja — govoril prav krasno —, Kikel iz Prihove, Sut iz Maribora in prireditelj slovenjebistriškega mladeniškega shoda Jože Cvahte.

Kaplan Žager iz Polskave opozarja na žalostne narodne razmere v pragerski okolici in priporoča odločnost v okrambi narodnih pravic.

Kmet Pivec iz Laporja prav lepo primerja človeško življenje in razne življenske dobe hoji iz doline na goro, na vrh. Mladeniče opominja, naj ohranjajo zvestobo svojim voditeljem in naj se ne zmejnijo za nasprotniška natolečevanja.

Deželni poslanec Peter Novak pozdravlja mladeniče namesto tistih, ki bi jih prav za prav morali pozdraviti, pa so storili ravno nasprotno: župan Stiger je mladeničem prepovedal skupni nastop z muziko. To naj vas nikakor ne moti, tembolj srčneje vas mi pozdravljamo kot svoje mlade prijatelje in zveste sodelovalce. Končno opominja gospod poslanec mladeniče, naj zvesto branijo dve najdragocenejši svetinji našega naroda: sveto vero in dragi materni jezik.

Predsednik dr. Hohnjec sklepno poudarja glavne cilje mladeniške organizacije: opominja mladeniče, može in žene, naj zvesto izvršujejo naš verski in narodni program in naj ne pozabijo na glavno odporno orožje proti našim nasprotnikom, in to je geslo: Svoji k svojim!

Slov. starišem v celjski okolici.

Celje, dne 10. septembra.

Odkar so se v Celju ločile šole v slovenske in nemške, je navada med Slovenci v celjski okolici, da malo skrbijo za to, ali hodijo otroci v narodne (slov.) ali nemške šole. Ni pa vseeno, kam hodi slovenski otrok, ali v slovenske, ali v nemške šole. V Celju vam

— Lahko noč!

Ni pogledal po ljudeh, malo je dvignil klobuk in se je zgubil med vratmi. Potem je šel proti domu, gledal je predse, ozrl se je na nebo, izginil je med hišami.

Tisti večer pa je bilo tako, da je bilo človeku pri srcu kakor na spomlad, ko dahne od juga, leno sanja temnomodro nebo, poje na gori mlad pastir. Temna rudeča luč je gorela po nebu, drhtela je v polmraku, dihala je od juga, leno je sanjalo temnomodro nebo —

Košnila je sedel na gostilniškem vrtu in je večerjal. Mimo so hodile natakariče, ta in ona lepa, z velikimi, prešernimi očmi, s črnimi, kostanjevimi močre, morda s plavimi in mehkiimi lasmi. Včasih je bila katera trudna, zamišljena nemara, semintja žalostna. Sedla je tam pod temen kostanj, visoko so se dvigale njene mlade prsi, pogledi so pa plavali bogvekam.

No, Košenila ni pogledal v tisto stran, počasi je odlagal časopis, vzel je v roko nož in ga je brisal ob prt.

Na vrt je prišla mlada punčka, mlada, slabo napravljena, črevlje raztrgane, lase razkuštrane. In črez roko pa je imela neko košarico in v njej polno rož.

— Dober večer!

Pozdravil je, postala, ponudila rože. Košenila ji je dal desetico in položil šopek pred se na mizo. Cvetje je bilo jesensko in brez vonja; ležalo je tam in je venelo.

— Koliko dam nazaj?

Vprašala je punčka, stala je ob kostanju, upirala je vanj velike, plahe oči. Košenila je pogledal te oči, potem jih je pogledal drugič in se je potem domislil —

— Nič! — je rekel polglasno in se je domislil na svojo hčerko, ki je umrla. Menda je imela take oči, take lase, čisto take; če bi bila tako revna in

je izbirati med slovenskimi in nemškimi šolami, in ravno sedaj hodijo k vam razni gospodje in gospe, ki vam priporočajo nemško šolo. Toda Slovenec, naj si je gospod ali delavec ali kmet, mora stati na tem stališču, da njegov otrok obiškuje slovenske šole. Zalostno je gledati, če morajo slovenski otroci že v I. ali II. razred nemške šole hoditi. Pa ni samo žalostno, to je kruto, to se pravi otroku neko reč vsiliti, katere ne razume in ne pozna. Otroke slovenskih starišev, kateri so doma le slovensko govorili, se pravi duševno ubijati, ako se jih sili že v prve razrede tistih šol, v katerih se uči le v tujem, nemškem jeziku. Otroci nežni, nedolžni, si ne morejo pomagati; stori jo, kar se jim ukaže, ker so se doma naučili ubogati. Toda slovenski stariši iz celjske okolice, pomnite, da tako počenjanje in ravnanje ne bo rodilo dobrega sadu. Ne rečem, da vas bodo taki otroci še enkrat kletili — zgodi se lahko — trdim pa po vsej pravici, da se jih nikdar in nikoli ne bode več veselili! Kar trdim, bom tudi dokazal.

Otroci, ki so obiskovali edino take šole, v katerih se uči vse: brati, pisati, računati, krščanski nauk, in še drugo v tujem, nerazumljivem jeziku, bodo počasi — morda že v šolski dobi — zatajili svoj materni jezik. Drugače tudi ne more biti.

Saj ne sliši iz ust učitelja, ki morda slovenščine niti ne zna, ali pa govoriti noče in ne sme, nikdar slovenske besede. Nemščine pa ne razume, in tako je naravno, da ostane neumen, ker se učitelj ž njim ubijati ne mara.

Se huje pa je to, da tak človek, ki je enkrat zatajil svoj materni jezik, ostane v svojem izdajstvu trdovraten in bo ob priliki prišel tudi do tega, da bo zatajil vero, ali pa bo postal mrzel kristjan, ki se za Boga, cerkev in druge svete reči dosti ne zmeni. Takih žalostnih slučajev nam je dovolj znanih, in žalibog tudi v celjskem mestu samem. Kdo so tisti, ki sedaj po mestu, kadar je kaka nemška veselica, hajlajo in razgrajajo? To so po večini otroci slovenskih starišev. Kdo so tisti, ki napadajo mirne Slovence? Največ jih je otrok slovenskih starišev. Kdo so tisti, ki so lanskega leta 20. septembra Slovencev okna pobijali v Celju in v Mariboru? Večino izmed njih je rodila slovenska mati. Kdo so tisti, ki so vam na videz prijazni in sladki, kadar kaj prodajate ali kupujete, v resnici so pa vaši sovražniki povsod? Največkrat so slovenskega rodu. Kdo so tisti, ki duhovnike, per-

uboga, pa bi bila stala pri drevesu, čakala bi bila prijazne besede, potem odšla od ponižnosti boječja.

Privatni uradnik se je bil domislil, ob drevesu je stala punčka in je gledala na njegovo mizo s plašnimi, ponižno poželjivimi očmi; obrazek je bil bled, na ustnicah žalost.

— Kaj si lačna?

Punčka se je nasmehnila, potem je okrenila glavo, v lice je stopila plaha rudečica.

— Kaj bi večerjala?

Punčka se je nasmehnila, gledala je v tla, po licih je plavala plaha rudečica.

— No, jej! —

Košnila je prerezal meso na dvoje in ji je ponudil večji kos.

— Ne bom tukaj, ker me je — sram. Zunaj, doma —

Plaho je povedala punčka in Košenila je vzel časopis iz žepa in je zavil vanj pečeno meso. Punčka je iztegnila roko, belo, drobno roko, na licih ni bilo več rudečice.

— Bog povrni tisočkrat —

Odšla je hitro med kostanji, izgubila se je med vratmi.

Košnila pa je bilo dobro na tisti večer. Čutil je, da je storil nekaj lepega in prijaznega in sam sebe je bil vesel. In tako je bil razpoložen in je govoril z natakaričo, z gospodarjem je govoril o revoluciji na Ruskem, potem o macedonskem vprašanju, potem o lepi slovenski politiki.

Izvanredno je bilo to, a pravzaprav ni bil izvanredno, zakaj Košenila je bil zadovoljen sam s seboj na tisti večer in navdajalo ga je prijetno čustvo. Izpil je četrtinko vina več, potem je odšel počasi proti domu. Noč je bila že tedaj, na nebu zvezde, luna tam na vzhodni strani. In lepa jesenska noč je bila, sence so stale za debli, zganile so se včasih, zamajale se od desne na levo.

(Konec prihodnjšč.)

kev in Kristusova naredba črtijo iz dna duše in jih v svojih listih, kakor v „Štajercu“, „Deutsche Wacht“ sramotijo in blatijo? Z velike večine so bili nekdanji otroci slovenskih starišev, a sedaj se obračajo proti svoji materi, narodu in cerkvi, ki so jih vzgojili.

Poglejte, slovenski stariši, kaj imate v svojih rokah. V otrocih imate nekaj imenitnega, dragocene- ga, kar se ne sme kar tako prodati tujcu; to ni blago, ki ima nizko ceno. Dajte svojim otrokom izobrazbo, naj se izšolajo temeljito, pa v tistem jeziku, ki jim je razumljiv! Friskrbite svojim otrokom srečo, ki jo more in sme doseči vsak človek. Toda ne mislite, da jih boste osrečili z nemščino!

Se nekaj! Slovenski stariši v celjski okolici in morebiti tudi drugod, — imajo navado, pošiljati svoje otroke v 3., 4. in tudi 5. razred nemške šole, češ, da se bo kaj več nemščine naučil. Nihče ni proti temu, da bi se slovenski otrok ne smel naučiti nemščine, ki je koristna, ker živimo z Nemci skupaj. Toda ni vseeno, kateri učitelj uči otroka nemščine, ali nemški in slovenski. Nemški učitelj ga bo v nemškem, slovenski pa v slovenskem duhu učil. To, in pred vsem to je odločilno. Izkušnja nas uči, da po takih nemških šolah nemški učitelji podučujejo otroke samo v nemškem duhu, naj si je potem nemški ali slovenski otrok. Otroci mora misliti, govoriti in pisati le nemški. Taki učitelji celo učijo in silijo slovenske otroke, naj pišejo svoja imena nemško, kakor n. pr. Lotschitschnig, Wesenscheg, namesto lepega imena: Ločičnik, Bezenšek. Otroci slovenskih starišev slišijo „šoli od učitelja tudi krajevna imena v spakodranem nemščini, kakor Kötting, namesto Hudinja, Möllag namesto Medleg, Laisberg namesto Lisce (slov. otrok si misli, da so tam uši), Dost namesto Toust ali Tolst (tolsti vrli) in še druga imena. Na tak način gre veliko slovenskih imen v izgubo. Poglejte stariši, tukaj imate vzrok, zakaj je pri nas toliko nemškutarjev, zakaj toliko Slovencev zataji svoj jezik in se tako radi štejejo za Nemce. Vaša krivda je, če zatajijo svoj materni jezik in zanemarjajo tudi svoje verske dolžnosti, celo od svoje vere odpadejo.

Večkrat se čuje izgovor: moram dati svojega otroka v nemške šole, da se nemščine nauči, ker se jo v slovenskih šolah ne podučuje dovolj. Toda ta izgovor je ničven. Saj je znano, da se v vseh celjskih slovenskih šolah podučuje tudi nemški jezik, na eni šoli še celo prezgodaj. To so celjske slovenske šole zato storile, da bi vaši želji in potrebi ustregle, ker nekateri zahtevajo več nemščine. V teh razmerah ni dvoma, da se slovenski otroci naučijo dovolj nemščine in da ž njo lahko povsod izhajajo; v mestu, v trgovini, na trgu, če kaj prodajajo ali kupujejo, in tudi, če gredo po svetu. Sicer je pa tisto mnenje popolnoma krivo, da bi bila nemščina tisti jezik, s katerim se lahko pride po celem svetu. To nikakor ni res. Kdor je le malo pogledal preko mej svoje ožje domovine, ve, da se z nemščino ne da povsod izhajati. S Spodnje Štajerske lahko greš na jug: na Ogrsko, kjer je še veliko Slovencev, Hrvaško, v Dalmacijo, Slavonijo, na Kranjsko, v Trst, na Goriško, na Primorsko, tudi na Koroško lahko greš s slovensčino. V vseh teh krajih in deželah z nemščino malokje prideš naprej. Ako pa slovenski govoriš, te bodo razumeli. Če čes greš na sever, n. pr. v Gradec, Gornje Štajersko, Avstrijsko (Dunaj, Linc) in na Nemško, tedaj je dobro, ako znaš tudi nemščino. Sicer pa, če tudi znaš malo nemščino ali celo nič, se je boš kmalu navadil; saj Slovencem je bistre glave in se lahko uči tujih jezikov.

Slovenski stariši v celjski okolici dobro torej prej premislite, v katero šolo boste dali svoje otroke. Kakor razvidite iz povedanega, ni vseeno. Vem, da hočete svojemu otroku dobro, in zato ga boste dali v tisto šolo, v kateri se bo res kaj naučil. Zato je edino pametno, pravično, in otroku najbolj v blagor, ako ga daste v slovenske šole. V teh časih, ko nas Nemci tako pritiskajo, in bi nas po vsej sili radi ponemčili in slovenske otroke spravili ob materni jezik in ob vero, stojimo na edino pametnem stališču: **Slovenski otroci v slovenske šole!** Okoličan,

Ptuj zopet v senci bajonetov.

Ptuj, 12. septembra.

Dobro so nam vsem še v spominu grozni dnevi krvavega preteklega leta. Tri je ravno obletnica krvavega dneva 13. septembra 1908, ki bo zapisan v zgodovini ptujskih Slovencev vedno s črnimi črkami. Mirni slovenski bratje, domačini in gostje, so se takrat zbrali v Narodnem domu, da se med seboj prijateljski razveseljujejo in navdušujejo za nadaljnje boje zoper sovražnike slovenskega imena. Nahujškana nemška in nemška družal pa jih je napadla, besna kakor razdivjana zver.

Leto dni je preteklo in zopet so sklenila ptuj-ska slovenska društva, da priredijo skupno sokolsko slavnost. Mislili bi, da so se Nemci vendar enkrat spametovali. Kaj še! Ko se je raznesla po mestu novica, da se bo priredila v Narodnem domu velika slovenska slavnost, je bilo zopet vse na nogah, da onemogoči vsako slovensko prireditev. Po mestu so pobirali gnila jajca in pripoveduje se, da so jih nabrali kar dva zaboja. V Ptuj je bilo poklicanih 35 tujih nemških orožnikov, da vzdržujejo mir zoper nasilne Slovence. Celo ptujsko vojaštvo je imelo „Bereitschaft“, da zatre s silo vsak poizkus prostega slovenskega gibanja. Sokolom je bil prepo-vedan skupni vhod v mesto, tudi v sokolski noši ni-

so se smeli javno pokazati. Tako se je pripravljala nemški Ptuj za sprejem slovenskih Sokolov. Le toliko se je baje mestni svet naučil od zadnjih blamaž svojih nemških bratov na Dunaju in v Admon-tu, da je, ko je slišal, kako majhno število tujih gostov se udeležil veselice, sklenil v tajni seji, naj se Slovencev javno ne vznemirja; kdor ne bi mogel prenašati slovenskih obrazov ali slovenskega govorenja, se naj odstrani.

Prišla je usodepolna nedelja; v soboto zvečer je bila, kakor po navadi, godba v mestnem vrtu; pred kolodvorom pa je čakala nadebudna, boježeljna mladina, oborožena z velikanskimi gorjačami; tu si opazil vajence in pomočnike raznih nemških trgovin: Lepoša, Murko, Spružina itd. Za drevesi pa je bilo skritih 26 orožnikov z nasajenimi bajoneti, za vsakim kostanjem sta stala po dva. In prišel je vlak. Vse se je nemirno oziralo proti izhodu. Vlak je obstal. Zdaj pridejo! Gorje jim! Mi jim bomo že pokazali, kdo je gospodar v Ptuj! In záres, prišli so, a kdo? Stirje delavci in eden trgovski učenec. Čakali so dalje, toda čakali zastoj „srčno ljubljene“ Sokolov. In izza drevoreda so se prikazovali polagoma svitli orožniški bajoneti: „Ist das eine Popperei!“ — in smejalo se je vse strahopetnim Ptujčanom. Krvoželjna družal pa jo je molče popihala na vse kraje; le eden pijanček jim je zaklical v slovo: „Eine lange Nase habt's euch schon geholt!“ Bila je bridka, pa zaslužena blamaža.

V nedeljo je bilo mesto kakor izumrlo. Minoritska župnija je priredila, kakor vsako leto na tole nedeljo veliko procesijo na Ptujsko goro. Tujih Sokolov pa je bilo naznanjenih samo: ena vrsta iz Maribora in majhna deputacija iz Ljutomer. Po mestu si opazil tu, pa tamorožnika brezposelnega, tudi na kolodvoru so čakale močne straže zastoj, ker napovedanih napadalcev ni bilo od nikoder. Popoldne se je vršila veselica na vrtu Narodnega doma popolnoma mirno in nemoteno.

Slovenski narod je zopet dokazal, da ne želi nemira in pretepa, ampak da išče le svoje poštene, postavne pravice!

Raznoterosti.

Imenovanje. Pomotoma je izostala v petkovi številki vest, da je za ravnatelja slovenske kmetijske šole v Št. Jurju ob juž. železnici imenovan gospod Ivan Belle, dosedanji kletarski nadzornik, za učitelja istotam pa g. Zidanšek.

Učitelj Lešnik. Iz Framas smo dobili tole žalostno poročilo: Strašna nesreča se je zgodila. Friderik Lešnik, učitelj v Poljčanah, mrtev! Bival je s svojo soprogo pri svojih stariših na počitnicah. V soboto popoldne sta bila z bratom Ferdinandom na lovu. Po nesreči se Ferdinandu sproži puška in zadene Friderika v hrbet. Friderik se zgrudi, kri se vlije iz rane, Ferdinand ga obvezuje, pokliče ljudi, pokličejo zdravnika, naložijo ranjenca na voz in med potjo je umrl v rokah zdravnikovih. Soproga omedli, ko zagleda ljubljenega moža — mrtvega, nesrečni brat leži na smrt bolan z odrevenlimi udi od strahu. Ugledni Lešnikovi hiši in mladi vdovi, ki plaka za ljubljenim možem, s katerim je komaj nad leto dni živela v srečnem zakonu, naše iskreno sožalje. Plemeniti mladi mož pa naj počiva v miru!

Štajerski deželni zbor je sklican na 16. septembra. Do tedaj besta imenovana tudi deželni glavar in njegov namestnik.

Ministrski svet, ki se vrši danes, se peča s finančno predlogo, ki bo poleg računskega provizorija za prvo polovico l. 1910 glavna naloga jesenskega državnoborskega zasedanja. Pred novim zasedanjem državnega zbora se ne bo izvršila nikakoli izprememba v kabinetu.

Izstop poslanca Stapinskega iz Poljskega kluba? Dunajski „Vaterland“ naznanja, da bo vodja Poljske Ljudske Stranke, poslanec Stapinski, izstopil iz Poljskega kluba. S Stapinskim bi izstopilo tudi 19 poslancev Poljske Ljudske Stranke.

Državni zbor bo sklican, kakor poročajo dunajski listi, baje sredi oktobra. — Češki deželni zbor se bo pa najbrže sestal 21. septembra.

Laž je greh, ki ga prepoveduje osma božja zapoved. Ker pa liberalci božje zapovedi teoretično tako slabo poznajo in praktično še slabše izvršujejo, je naravna posledica, da najdemo v njihovih listih dan za dnevom nakopičenih vse polno laži. Petkova številka „Na odnega Dnevnika“ je k prejšnjemu, že itak ogromnemu kupu priložila nekaj nove lažnive tvarine. Med drugimi lažmi poroča, da je Hans Woschnagg v vlaku od Celja proti Velenju nasproti dr. Kodermanu izjavil, da je imel ponovno politična pogajanja z dr. Korošcem, osobito da je o priliki državnozbornskih volitev sklenil z dr. Korošcem dogovor, da se bo zavzemal za profesorja Robiča nasproti Ježovniku. Vprašali smo g. dr. Korošca, kaj je na celi stvari. Pooblastil nas je, da izjavimo, da on v celem svojem življenju s Hans Woschnaggom še ni spregovoril niti besedice in da ga osebno še sploh ne pozna. Vpričo nebrojno najostudnejših laži, ki jih liberalci producirajo dan na dan, in s katerimi onesnažujejo slovensko javnost, mora priti vsak objektivni in pošten človek, četudi ni naš pri- staaš, do zaključka: ni je tako lažnive in propale so- drge na svetu, kakor so ljudje okoli „Nar. Dnev- nika“ v Celju.

Njegov ideal. Pod tem naslovom je prinesel „Narodni Dnevnik“ poročilo, katero je najbrž spisal šentjauški Rajh in v kateri napada našega deželnega poslance Ozmeča radi besed, katere je govoril na zadnjem shodu v Št. Janžu o ljudskem šolstvu. „Narodni Dnevnik“ piše, da je poslanec Ozmec dejal pri- lično: „Dzodaj država ni nič prispevala, zato je vsa- ki prošnji za zidanje novih šol ugodila; če bo pa tudi država morala prispevati, si bo premislila in ne bo tako hitro kakšne šolske stavbe dovolila.“ Gospod po- slanec je res izrekel te besede, toda Rajh je tako kratkega spomina, da ne ve več, da je poslanec pri- stavil tudi sledeče: „V sedanjem času se skoro v vsa- ki vasi ustanavlja eno- ali k večjemu dvorazredna šola, za katero mora občina sezidati poslopje. Veliko boljše bi pa bilo za nekatere kraje, ako bi bilo za ves okoliš v sredini samo eno poslopje, v katerem bi bila nastavljena večrazredna šola, ki bi nudila otrokom večjo izobrazbo, kakor pa eno- ali dvorazrednica.“ Temu ste g. Rajh Vi sami izmed vseh navzočih sko- ro najbolj pritrdjevali, in zato ni lepo, da sedaj radi tega prijemate g. poslance. Saj ste imeli na shodu lepo priliko za to. Zakaj takrat tega niste storili? Ali niste imeli dovolj poguma?

Dr. Kukovec in svobodomiselci. Dr. Kukovec bo, kakor poroča „Vaterland“, z dne 11. t. m., govo- ril tekom tega meseca na shodu radikalnih akade- mikov v Ljubljani. Kdo so ti radikalni akademiki? Dne 5. t. m. so v družbi socialdemokratov in drugih ljudi te vrste priredili shod svobodomiselnih v Lju- bljani na katerega sta vabila svoje pristaše tudi „Nar. List“ in „Nar. Dnevnik“. Povdarjali so na tem shodu, da ni posmrtnega življenja, obetali so, da osvobodijo spolno življenje in povečajo tako ži- vanje, da se bodo trudili zapreti cerkve, zahtevali so svobodno šolo, potegovali se za sežiganje mrličev in pa vpeljavo nemščine v ljudske šole, zabavljali so slednjič čez družbo sv. Mohorja. In na shodu takih akademikov bo govoril dr. Kukovec, vodja na- rodne stranke. Sedaj pa še naj kdo reče, da dr. Ku- kovec s svojo stranko ni dovolj katoliški!

„Nar. Dnevnik“ je priobčil v ponedeljkovi številki nesramno laž o mladenškem shodu v Kostrivnici. Pravi, da so se pretepali uniformirani Orli po shodu kar v dveh gostilnah, tega pa ne pove v svoji zlobnosti, da so bili vsi ljudje samo v eni gostilni. Videl je pretepati se Orle v uniformi? Gotovo! V njegovi glavi so imeli namreč razni vinski duhovi pravcat boj medseboj in zato je videl stra- homa v svoji bujni fantaziji vedno vrle Orle v uniformi pred seboj. Ako bi bil dotični trezen, pa ne bi kaj tacega napisal, ker bi ga moralo biti sram pred svojimi soobčani, da je napisal tako ostudno laž. Orel bo pa vzlic njegovim obrekovanjem letel kvikšu proti sinjemu nebu in bo zmago- nosno zrl na tretajakega obrekovalca.

Opetovano opozarjamo na narodno-obrambeno enketo, ki se bo vršila v ponedeljek dne 20. t. m. v Ljubljani. Kdor se je bo udeležil, naj to naznani uredništvu „Slovenca“ v Ljubljani. Vse tiste, ki se za to zanimajo, pa prosimo, naj pošljejo svoje na- svete.

Ali ste že pozabili kolekovati vsa pisma in dopisnice z obmejnim kolekom. Ne pošljite nobene pošiljatve brez obmejnega koleka! Kadilci! Ali poznate vžigalice: V korist obmejnim Slovincem, kupujte samo te! Gostje, ki obedujete po gostilnah in hotelih, zahtevajte povsod gostilniške račun- ske listke, ki se dobe pri S. K. S. Z. v Mariboru. Po vseh gostilnah in javnih lokalih zahtevajte naše katoliške časo- pise: „Stražo“, „Slov. Gospodarja“, „Naš Dom“ in „Slo- venca“!

Vpisovanje na novo vstopivših učencev v I. in višje razrede mariborske gimnazije se vrši v četrtek, dne 16. septembra od 9. do 12. ure dopoldne. Vzprijemni izpiti se vrše istega dne ob 2. uri popoldne.

Dramatično društvo se je osnovalo v Maribo- ru. Sestavil se je odbor, ki bo pripravljala igre, ki se bodo v zimskem času prirejale na odru Narod- nega doma. Odbor naznanja, da se vabila posamez- nikom ne bodo več razpošiljala, ampak se bodo pred- stave objavljale samo potom letakov in časopisja.

Slovenci v Mariboru so pač prezirani od vseh strani. Niti v kavarnah niso več varni, ako zaigra- jo slovenske komade na glasovirju. Tako se je zgo- dilo v kavarni na Tegethofovi cesti, da sta bila na- prošena dva slovenska gosta, naj igrata na elek- trični glasovir „Mlade vojake.“ Kavarnar je pa pri- šel k njima ter dejal, da ako ne preneha igrati, da ju ven vrže. Iz neke druge kavarne blizu kolo- dvora se je pa izvršil napad na Orle, ko so šli dne 5. septembra na kolodvor. Natakaria je bila primo- rana klicati napadalce na cesto. Policija, kateri se je to takoj javilo, se je pa izrazila, da ne more ni- česar napraviti proti temu.

Šolske razmere prekmurskih Slovencev.

Nek potovalec, ki pozna razmere prekmurskih Slovencev natančno izza njegovih potovanj po onih krajih, nam opisuje ondote razmere sledeče:

Madžari radi pišejo po svojih časnikih, da ni na celem svetu države, v kateri bi uživali posamez- ni narodi toliko pravic in svobode, kakor jih uživajo na Ogrskem. Polni so hvale na svojo lastno držav- ljansko pravičnost.

Kakšne so pa v resnici te pravice in kakšna je tako hvalisana svoboda, nam kažejo dovolj jasno sledeče razmere: Na Ogrskem živi približno 100.000 Slovencev. Vsi ti Slovenci pa nimajo niti ene svoje

šole, kjer bi se podučevalo slovenski, dasi jih vzdržujejo na svoje lastne stroške. Razen katekizma nimajo nobene svoje knjige in še tega samo v dveh ali treh šolah. Vse ostale učne knjige so samo madžarske.

Učiteljsko osebje se rekrutira iz trdih Madžarov, ki ne razumejo popolnoma nič slovenski. Koliko more uboga šolska deca od takih učiteljev pretrpeti, si lahko mislimo. V mnogih vaseh ne doseže tak učitelj nikakega uspeha, kar je pa tudi samoposebi umevno. Deca pohaja šolo 6 let, a ne zna drugega, kakor nekoliko madžarski čitati, pa še tisto slabo. So pa med njimi tudi taki učitelji, ki po vsej sili hočejo deco pomadžariti.

Tako je v dolinem delu slovenske krajine neka vas, ki šteje okoli 800 prebivalcev, med njimi 140 šolobiskujočih otrok. Tamošnji učitelj je že pred dvema leti prepovedal učencem govoriti slovenski, ne samo v šoli, nego tudi doma. Otroci tedaj niti ne smejo doma s stariši govoriti slovenski, nego madžarski! Večkrat se je že prigodilo, da je oče na kakem obisku govoril slovenski, otrok pa madžarski. Ako pa kdo vpraša, zakaj dete neče govoriti v svojem materinem jeziku, dobi odgovor, da to ni dovoljeno od učitelja, ker, ako bi on zvedel, da je njegov učenec spregovoril slovensko besedo, potem bi se dotičnemu slabo godilo.

Tako se terorizira slovenska deca ne samo med časom šolskega leta, ampak tudi v počitnicah ne sme doma govoriti slovenski. Ako bo to tako naprej šlo, potem ne bo uboga slovenska deca slišala celih šest let lepe materine besede in šolski uspehi bodo trpeli radi tega tako, da ne bo ostalo ljudem drugega, kakor da začno sami doma podučevati in izobraževati svojo nežno deco v materinem jeziku; sicer se jim zgodi, da je deca po šestih letih šolskega obiska bolj zabita, kakor je pa bila prej. Izumre ji pa sčasoma tudi ives ljubeči duh do domovine, ter postane mlačna in — odpadla. In prav to hočejo Madžari doseči. Take šolske razmere vladajo v XX. stoletju v deželi takozvanih — vitežkih Madžarov!

Štajersko.

Ptujske novice. Umrla je dne 8. t. m. v Gradcu na operaciji občespoštovana gospa Alojzija Kratzer, soproga mizarskega mojstra in hišnega posestnika Karola Kratzerja v Ptuj. Truplo so v soboto prepeljali v Ptuj in pokopali v družinsko rakev. N. v m. p.! — Nemška veselica. Zadnji praznik so priredila ptujska nemška društva skupen izlet in skupno veselico v Kolenčevo gostilno v Krčevini. Pri polnih kupicah zlatega vina so se navduševali nemški turnarji in pevec za sveto nemško stvar. Mladi Blanke je imel slavnostni govor. Ves prostor je bil seveda okrašen s frankfurtačami. No ja! — Ne čuveno! Zadnje nemške veselice v Krčevini so se udeležili tudi nekateri Slovenci! Slovenski jezik nima izraza, ki bi dovolj jasno označil vso neznajčnost takega dejanja! Da more človeče, ki hoče ob drugih prilikah veljati še za Slovenca, pasti tako globoko, moramo samo obžalovati iz celega srca, raztolmačiti si tega ne moremo nikakor! Sramota! Fej takim judežem; njihova imena naj zakriva črna tema narodne nehvaležnosti! — O se bne vesti. Ptujski okrajni glavar dr. Weiß se je vrnil z dopusta in zopet prevzel vodstvo uradnih opravil. — Gospod Andrej Gubj, ravnatelj na dež. gimnaziji v Ptuj, gre v pokoj. Gospod Anton Stering, dosedaj ravnatelj mestne dekliške šole v Ptuj, novoinenovani nadzornik nemških spodnještajerskih ljudskih šol, ostane ravnatelj mestne šole; njegove predmete v šoli pa prevzame začasno učiteljica na ljudski šoli gospodična pl. Strobach. — Tombola. V nedeljo dne 19. t. m. priredi ptujsko mesto veliko tombolo na Florijanskem trgu pred novo mestno hišo v prid gospojinski šoli v nemškem Mächenheimu. Imenovani Ornigovi ustanovi menda le slabo prede, ker morajo celo horni groši zaučevanega slovenskega ljudstva pomagati šoli do obstanke. Upamo, da ne bo nobeden pošten Slovenec šel mesnim gospodom na pamence in kapil le eno srečko. — K nesreči na Dravi. Že pred meseci se je, kakor smo poročali, ponesrečil v Dravi nek vojak pri pijonirskih vajah. Trupla še do danes ni so našli. Zadnje dni je nek gospod, ki je ribaril blizu mesta nesreče, potegnil moški škorenj iz vode. Pijonirji so potem preiskali še enkrat celo bližnjo okolico v Dravi, vendar zopet brez uspeha. — Zacetek šole. Novo šolsko leto na deželni gimnaziji se začne dne 18. sept. Novi učenci za 1. razred se bodo vpisovali dne 16. sept. od 8.—10. ure.

St. Janž na Dr. p. Več sadnega drevja je tukaj v najlepšem pomladanskem cvetju. Po zadnjem bladedejnem dežju je mlajše bujno pognalo, ko je bilo poprej od gosenic objedeno in vsled suše zaočalo. Sadu pač ne bomo čakali. — Nekaj časa sem je šlo gladko pri regulaciji Drave; ni se pripetila nobena nesreča. Toda zadnji četrtek 9. t. m. pa bi bil skraj žrtv valov delovodja g. Rehak. Razun več prask na rokah in nogah zlomilo mu je tudi par reber. Pomilovanja vrednemu možu naše sočutje!

St. Janž na Dr. p. Nevolja vlada tukaj med ljudstvom, ker se z delavci postopa brezobzirno. Ko ima kmet silno delo, pa ne smejo mu iti pomagati delavci, ki so pri regulaciji Drave, četudi tamkaj ni-

majo nujnega dela. V tem oziru bo treba iskati od pomoči. (Sicer so pa delavci in delavke, razun nekaterih izjem, za tako nevarno in dostikrat zelo težko delo jako slabo plačani, če se ozir jemlje na današnjo draginjo. Prihožujejo se tudi tisti, ki vozijo lažino).

Sv. Lenart v Slov. gor. V nedeljo dne 26. septembra se vrši v Sv. Lenartu mladeniški shod na katerega opozarjamo vse mladeniče šentlenartskega okraja.

Sv. Lenart pri Veliki nedelji. Mladeniška zveza ima v nedeljo popoldne počutni shod in svoj občni zbor pri g. Dolinšku.

Ljutomer. G. Franc Repič, tržan v Ljutomeru, je obhajal dne 9. septembra s svojo blago soprogo srebrno poroko. Jubilantoma še mnoga leta!

Prihova. Kiparski mojster g. Ivan Soje v Vitanju nam je napravil kip sv. Frančiška Asiškega, ki je postavljen na menzi stranskega altarja. Kip je 85 cm visok in nam predstavlja sv. Frančiška v meniški obleki in s križem v roki; obraz je okusno izdelan. Vsi hvalijo in občudujejo to mojstersko delo.

Kostrivnica. Z velikanskim ogorčenjem smo čitali v „Nar. Dnevniku“ in tudi sedaj v „Narodn. Listu“, kako se nek liberalni dopisnik zaletava v vrle mariborske Orle, ki so bili dne 5. septembra nastopili z javno telovadbo na mladeniškem shodu. Očita jim, da so se v uniformah tepti v dveh gostilnah. Že to je laž, kajti vsi so bili skupaj pod vodstvom vrlega in vestnega načelnika Šiška. In dopisnik pravi nekaj o dveh gostilnah. Ne smeš se sam sebe. Ako pa ne boš prenehal s takimi lažmi opravljati drugih ljudi, ki so poštene, ti bomo pa s palicami namazali podplate, kar vse čisto po liberalno. Vi, vrli in krepki mariborski Orli, se pa ne ozirajte na to nesramno laž in obrekovanje lastnih bratov, delujte naprej za naš mili narod in katoliško lepo misel, ter pridite zopet drugo leto k nam pod vodstvom vašega vrlega in blagega načelnika. Na svidenje! Bog z vami!

Koroško.

Sele. Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem je sklicalo, kakor smo že poročali, pretečeno nedeljo Selane k zborovanju, naj izrazijo svoje mnenje o zadnjih šolskih škandalih v Selah. Udeležba je bila naravnost ogromna. Shodu je predsedoval gospod župan Uznik. Dr. Janko Brejc se je najprej bavil s šolskim vprašanjem Selanov, katero smo že pojasnili v eni zadnjih števil „Straže“. Dokazal je na podlagi ukaza c. kr. notranjega ministrstva z dne 6. avgusta leta 1867, števil 3968, pravico Slovencev, zahtevati od c. kr. oblastnih slovenske dopise. V tem ukazu stoji nadalje, da se posebno c. kr. deželni predsednik za Koroško odločno nalaga dolžnost, za to skrbeti, da so v bodoče c. kr. oblasti dolžne slovenske vloge ne samo sprejemati, ampak da jih morajo v prvi instanci tudi slovensko reševati, nadalje, da se morajo slovenskim strankam, ki ali nemški ne znajo ali pa slovensko posebno zahtevajo, vse določbe in vabila v slovenskem jeziku dostavljati in z njimi tudi le slovenske zapisnike delati. Ker pa krajni šolski svet v Selah nemškega jezika ni zmožen, se je obrnil na c. kr. okrajni šolski svet, naj mu pošilja slovenske dopise ali vsaj nemške prestavi. Namesto da bi c. kr. šolski svet tej samoobsebi umljivi zahtevi ugodil, se je krajni šolski svet v Selah za nezmožnega in „schulfeindlich“ spoznal in kratkoma odstavil. To so koroške šolske razmere. Govornik je pozival zborovalce, naj neustrašeno vstrajajo v borbi za pravico. — Državni in deželni poslanec gospod Grafenauer je najprej govoril o šolskem vprašanju in nato o delovanju v državnem zboru. Navedel je tudi razloge, zakaj so obstruirali. Ko je vprašal volilce, če so zadovoljni z njegovo politiko in če naj vstraja pri tem, so zadoneli burni klici: „Le tako naprej! Vse razbite! Naprej obstruirajte!“ Konečno je bila soglasno sprejeta resolucija, v kateri se ogorčeno protestuje proti nezakoniti razprstitvi krajnega šolskega sveta. Z veseljem pozdravljajo odločen odpor slovenskih poslancev v državnem zboru in pričakujejo, da bo jesensko državnozbornsko zasedanje našlo Slovence še močnejše in še složnejše v neizprosni boju zoper korupcijo in provokacijo — če treba tudi z orožjem brezobzirne obstrukcije. — Po končanem zborovanju se je sklenilo v Selah ustanoviti podružnico slovenskega šolskega društva, ki naj bi se bavila s šolskim vprašanjem v Selah.

Celovec. Vlada je imenovala dr. Rom. Pušnika sanitetnim koncipistom.

Celovec. V soboto, dne 4. sept. je prišel v Celoven tako zvani „herbstfest“.

Südmärka je od 26. avg. do 2. sept. po Koroškem nabrala: v Rožek 14 K, na Brdi pri Št. Mohoru 8 K, v Špitalu 20 K.

Borovlje. V soboto, dne 4. sept. je bila v Justovi gostilni veselica v prid nemškutarskega otroškega vrtca. Vseph 118 K.

V listu „Freie Stimmen“ se zavzema dr. Aihelberg za to, da bi električna železnica iz mesta do jezera šla od Sv. Križa čez Kozlevec in Št. Martin, ne pa skoz beljaško cesto, kakor je to sklenil občinski svet.

Tuji. 1 septembra je bilo tujcev: v Krivi vrbi 1436 (lani 1468), na voj. kopališču 311 (312), na Otoku 542 (566), v Porečah 4119 (3788), v Sekiri 143 (241), v Vrbi 4238 (3641), na Blaškem jezeru 310 (183), v Milštatu 2612 (1915).

Primorsko.

Volivno gibanje na Goriškem. Glasilo agrarne stranke „Kmečki glas“ proglašaja, da so se kompromisna pogajanja, katera so agrarci tako liberalcem kakor S. L. S. ponudili, kar se tiče slednje, razbila. Kakor pravi „Glas“, sta se namreč takozvana stara in nova struja v S. L. S. zložili in bosta pri volitvah enotno nastopili. Zato je agrarna stranka za splošno skupino postavila samostojne kandidate, in sicer dr. Frankoia, odvetnika v Gorici, Antona Kržižničja, župana v Kanalu, in Alojzija Štrekljaja, državnega poslanca iz Komna. — Liberalci v Gorici so imeli pred nekaj dnevi shod svojih zaupnikov. „Glas“ nič ne pove, ali so agrarci z njimi sklenili kompromis ali ne. Ako je res, da je v vrstah S. L. S. edinost, je to le pozdraviti.

Slovensko moško učiteljske v Kopru se bo premestilo še tekom tega šolskega leta leta v Gorico, tako je naučna uprava sklenila. To pa Italijanom seveda ne gre v glavo. Sklenili so protestirati proti temu in so sklicali za nedeljo 12. septembra protestni shod Zveze primorskih učiteljskih društev v goriško glediščno dvorano. Sam župan goriški je brzojavil naučnemu ministru, da bo radi tega nastal nemir in nekaka vstaja, ako se Italijanom na ljubo tega ne prekliče. Ti duševno ubogi Italijani so pa že skoraj neznosni v njih puhli ošabnosti.

Veleizdajniški proces.

Državni pravdnik nadaljuje svoj govor. Prva stvar, pravi, je, da so vse dogodke in prejšnje izjave potrdile vse priče, katerih ni malo število. To je izključeno, da bi se dale priče podkupiti za krivno pričanje. Bilo je zraven tudi mnogo pravoslavni priče. One nazivljejo sedaj izdajice. Da tudi jaz soglašam s tem, da so izdajice, a ne domovine, nego izdajstva domovine. Povoljno je delovala obtožnica, ko so priče izpovedale, da ne vedo ničesar o protestih. To je bilo znamenje, da so varovali obtožence. Zivo se še spominjamo, kak vtis so dobili oni, ki so poslušali izjave priče. Njihovo pričanje je bilo iskreno in zato tudi verodostojno. Drugi dokaz je pa časopisje one stranke, katere člani so obtoženi radi inkriminiranih činov. Srbobran in Srbsko Kolo sta prinašala članke, v katerih sta delovala za stremljenje pod žezlo kralja Petra. Hvalila sta vrline kralja Petra in agitirala na vse mogoče načine za njega. Srbsko Kolo je prineslo poseben članek pod naslovom „Svi Srbi“, v katerem se poganja za tem, da bi vsi Srbi se smatrali za en sam narod pod vlado pravega jugoslovanskega kralja, ki je jedino srbski kralj.

Zagovornik dr. Hinkovič kima z glavo, kakor da bi hotel s tem potrditi besede državnega pravdnika.

Državni pravdnik: Nikar ne kimajte z glavo, sicer bi jaz mislil, da simpatizujete z veleizdajo in ste tudi soudeleženi.

Zagovornik dr. Hinkovič (vznemirjen): Ali mogoče ni dovoljeno kimati z glavo.

Predsednik: Prosim zagovornika, da ne moti govora.

Državni pravdnik nato nadaljuje razne dokaze za izjavo Nastiča. Razjasnuje smer revolucionarnega gibanja v prilog Srbiji in teroristično propagando po Bosni in Hercegovini in v okrajih Virginmost in Topusko še posebej.

V pomožni sklad

za poškodovance po toči v ormoškem, ptujskem in sosednih okrajih so darovali sledeči p. n. gg.:

Zadnji izkaz	K 5021-57
Hedžek Jakob, lončar pri Mali Nedelji	5—
Kmetijsko društvo v Rečici ob Savinji	10—
Marko Žičkar, župnik v Št. Jerneju pri Ločah, dar župljanov	51-10
Franc Hrastelj, dekan in nadžupnik v Konjicah, svoj in župljanov dar	34—
Jozefa Zdolšek, posestnica v Gaberju pri Celju	6—
Zrečani so darovali po 5 K; Jurša, Karba; po 2 kroni: Hasenbichel pl. Mathien, Presker; po 1 krono: Winter, Kračun, Sadek Igo, M. Plavec, A. Slavec, Mica Klančnik, Egidij Podgrajšek, I. Rahlje, Mica Kropelj; zbirka: 13-87 K; skup	38-87
Keček Andrej, župnik v Stopreah	5—
stoprški župljani	11—
Lenart Štefan, kmet v Pleterjah v št. lovrenčki župniji	6—
Juri Stropnik, kmet v Topolšici pri Šoštanj	10—
Obitelj Svaty v Št. Ilju v Slov. goricah	10—
Dragučovski obč. odborniki zložili v prvi svoji seji Henrik Franck-ovi sinovi, lastniki tovarne za kavine primesi v Zagrebu	50—
Župni urad v Cirkovcah	61—

skupaj K 5325-94

Vsem darovalcem se v imenu ponesrečencev zahvaljuje in novim prav toplo priporoča

Jožef Ozmeč,

župnik in deželni poslanec v Št. Lovrenca na Drav. polju.

Listnica uredništva.

Ptuj. Prejeli smo še-le v petek zvečer, ko je bil list že tiskan. Se priporočamo! — Sv. Barbara v Halozah: Mestoma prenevarno. Oprostite. — Celje: Začeljeno smo odpasli.

MALA NAZNANILA

ki se sprejemajo po 2 vin. od besede, najmanjši znesek je 50 vinarjev.

Kdor želi pojasniti o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pridene za odgovor znamko 10 vinarjev. Drugače se ne odgovori.

Proda se stroj 30 PH za paro, katerega si kupci lahko ogledajo dne 10. in 11. t. m. v parni žagi, Melje, Maribor. 198

Trgovski učenec se sprejme takoj pri trvdki J. Golihleb, Polzela v Sav. dolini. 199

Hiša s trgovino mešanega blaga, z gostilno, prenočiščem in z malim posestvom v Podčetrtku se zaradi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj proda, osir. odda v najem. To zadevajoča vprašanja naj se blagovolijo doposlati lastniku g. Martinu Jug, trgovcu v St. Petru pod Sv. gorami. 155

Novozidana, dvonadstropna hiša, 8 let prosta davka, s popolnoma novo opravo, lepim dvoriščem in majhnim vrtom se pod ugodnimi plačilnimi pogoji v Mariboru proda. Kje, pove upravnistvo lista.

Učenca s primerno šolsko izobrazbo, kateri ima veselje do trgovine in je poštenih str.šev, sprejme Jakob Sem, trgovina z mešanim blagom pri Sv. Frančišku Ks. v Savinski dolini.

Orgle.

Radi naprave novih orgelj v župnijski cerkvi v Cirkovcih se stare orgle z 10 registri ceno prodajo. Tozadevna vprašanja naj se naslavljajo na Josip Brandl, izdelovatelj orgelj v Mariboru. 192

Naznanjam, da sem otvoril vinotoč čez ulico in da točim vino domačega pridelka po najnižji ceni. Za obilen obisk se priporoča Pajk Jožef, veleposestnik, Dol pri Planini. 153

Pozor Slovenci?

Izdelujem obleke vsake vrste iz garantirano pristnega domačega in tujega sukna po najnižji ceni. Postrežba točna in solidna. Franjo Pajk, krojač, Dol pri Planini. 154

Dva dijaka se sprejemata na hrano in stanovanje pri poštini družini. Naslov v upravnistvu. 195

Sprejemata se dve gospodični iz boljše hiše ki obiskujeta šolo, na hrano in stanovanje. Pismene ponudbe pod A. P. na upravnistvo „Straža“. 193

Odvetnik

Dr. Alojz Bratkovič

vljudno naznanja, da je otvoril s 1. septembrom 1909 svojo odvetniško pisarno v Slov. Gradcu.

Tovarna za peči H. KOLOSEUS Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Nikdar

vas ne bode grevalo, ako se enkrat prepričate o velikanski zalogi in čudovito nizkih cenah v veletrgovski hiši
R. Stermecki, Celje.

Vzorci proti vrnitvi in pošiljatve čez K 20.— franko. Haras volna v vseh barvah štrenje 100 gr. 66 vin., in čista volna „Imperial“ 84 v.

Prodajalko

v stroki mešanega blaga dobro izurjeno in trgovskega učenca ali učenko sprejme takoj trvdka
Franč Vrečko v Šoštanj-u.

Narodni dom v Mariboru.

Izborna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.
Pivo iz budjeviške češke pivovarne.
Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljoni.
Sobe za tujce.

Za obilni obisk se priporoča 37
Lojzika Leon.

Šolske potreščine

kupite po ceni in dobro edino pri trvdki:

== **Goričar & Leskovšek** ==
v CELJU, Graška ulica št. 7.

Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank in risalnih skladov po novih predpisih. — Zaloga šolskih tiskovin, papirja, peres, svinčnikov, peresnikov, raznovrstnih črnih in tušev, kamenčkov, gob, tablic, uradnih zavitkov in strun.

NA DEBELO!
NA DROBNO!

Josip Macuh, Maribor

Stolna ulica šte. 5.

se priporoča slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini za izdelovanje vsakovrstnih oblek. Postrežba točna, cene nizke! Na razpolago je tudi velika zaloga izgotovljenih oblek po jako nizkih cenah. 48

Cerkveni slikar

Peter Marković

akadem. slikar v Rožeku na Koroškem

se priporoča čast. gg. duhovnikom in sl. slov. občinstvu za slikanje raznih cerkvenih slikarij, božjih grobov, altarnih in bandernih slik, križevih potov itd. vse na posebno trpežno platno in v jako stanovitnih barvah; popravlja umetniško stare umetne slike. Sprejema vsa večja dela: slikanje cerkvâ v različnih slogih, cele notranje poprave cerkvâ (v tem slučaju poskrbi in posreduje vse druge umetnike in rokodelce). Cene po dogovoru in brez vse konkurence. 23

Slovenci! Podpirajte svoje somišljenike!

Edina narodna steklarska trgovina Fran Strupi, Celje

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana in kame-nine, vsakovrstnih šip, svetilk, ogledal in okvirov za podobne. Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in pri-
vatnih stavbah. 2

Najnižje cene! Najsolidnejša in točna postrežba!

Na debelo.

Na drobno.

Hotel

Pri belem volu v Celju

sredi mesta, blizu vseh uradov; za tujce 30 sob z vso ugodnostjo pri nizkih cenah, tudi mesečna stanovanja s hrano za letoviščarje; izborna kuhinja, vedno sveže pivo, različna vina; po letu senčnat vrt; vozovi v hiši vsak čas na razpolago: : : 51

! se priporoča za obilni obisk. !

Svoji k svojim!

**Urar, očalar
in zlatar**

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 33.

pred kolodvorom, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur itd. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn. 10

Priznana najboljša igla za gramofone.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Za nakup priporočamo trvdko

M. E. Šepec, Maribor

Grajski trg šte. 2

katera prodaja po najnižji ceni vsakovrstno modno blago za ženske obleke, svilnate in druge robce, vse vrste najboljša perilno blago, vsakovrstno sukno (štofe) za moške obleke, površnike, fino sukno za talarje in salonske obleke, srajce, ovratnike, kravate, naramnice, nogavice, dežnike, obrisače, mizne prte, odeje, preproge, zastore, razni cvilih, perje za blazine itd. 7